ادامه از صفحه اول

ارتباط ایرانی با اعراب

میادین مشترک نفتی ایران با این کشور، لزوم رایزنی‌های مداوم میان دو کشور را افزایش داده است. در موضوع سوریه نیز رایزنی‌هایی از قبل وجود داشته و احتمالا یکی از محورهای گفت‌وگوی وزیر امور خارجه با امیر قطر بوده است. درباره کشورهای عربی نمی‌توان در شرایط فعلی، نسخه واحدی تجویز کرد. در مصر، ژنرال‌هایی که قدرت را در دست دارند، باقی‌مانده حکومت دوران مبارک هستند؛ البته در زمان حضور کوتاه‌مدت اخوان‌المسلمین در قدرت بعد از انقلاب مصر نیز، اتفاق خاصی در حوزه روابط رخ نداد.

نبود رابطه در حد سفیر در بیش از سه دهه گذشته، موضوعی نیست که بتوان یک‌شبه آن را حل کرد. کویت، قطر و عمان به‌تازگی میزبان رئیس‌جمهور جناب آقای دکتر روحانی یا وزیر امور خارجه بوده‌اند و تقویت رایزنی‌ها و روابط با آنان و تداوم رفت‌وآمدها، حتما می‌تواند مشکلات موجود در سطح منطقه را کاهش داده و توطئه‌ها را خنثی کند.

آنانی که در داخل کشور، بی‌توجه به این ظرفیت‌ها و غافل از برنامه صهیونیست‌ها برای ایجاد یک جبهه عربی علیه ایران، سفرهای مقامات ایران به کشورهای عربی را بی‌دلیل ارزیابی می‌کنند، احتمالا شناختی از فضای منطقه و جهان نداشته و صرفا مواضع رادیکال و بی‌ضابطه‌ای اتخاذ می‌کنند.

رژیم جعلی اسرائیل با افزایش درخور توجه سطح روابط تجاری و سیاسی با اعراب، به دنبال دامن‌زدن به «ایران‌هراسی» است؛ البته هم آنها و هم غربی‌ها می‌دانند کشورهای حوزه خلیج فارس توان جنگ نظامی علیه ایران را ندارند اما هم بازارهای خوب اسلحه به شمار می‌روند و هم می‌توانند برای ناامن‌سازی خاورمیانه، عراق، سوریه و یمن را به دامن جنگ‌های درونی و بیرونی سوق دهند.

به نظر می‌رسد بهبود سطح روابط با کشورهای عربی، در نهایت سعودی‌ها را نیز به این جمع‌بندی خواهد رساند که برای منافع خودشان هم شده، منطقه‌ای امن، آرام با تعاملات معمول اقتصادی و سیاسی با ایران امری ضروری است.

اگر تعداد کشورهایی که به صورت دوجانبه با ایران توافق دارند افزایش یابد اخلال و نکوهش عربستان تأثیری نخواهد داشت. کشورهای عربی منطقه هم خواهی‌نخواهی در سیاست کلی عربستان می‌توانند نقش ایفا کنند.

سعودی‌ها در برخی موارد می‌توانند اعمال نفوذ کنند اما در همه‌جا امکان آن را ندارند. امروز در جنگ یمن هم وضعیت عربستان به‌مراتب بدتر از دو سال قبل است و حتی دست نیاز به سوی کشورهایی مانند مالزی و اندونزی دراز کرده است. اگر برخی اخلال‌گری‌های داخلی علیه اقدامات دولت محترم در سیاست خارجی و منطقه‌ای صورت نگیرد و از جایی ضربه‌ای زده نشود، می‌توان به‌تدریج، سعودی‌ها را وادار به گفت‌وگو بر سر مسائل منطقه و جهان اسلام کرد. در سیاست خارجی جمهوری اسلامی، جز رژیم‌هایی که دشمن محض ما هستند و حاضر به گفت‌وگو از موضع برابر نیستند یا ازسوی ایران به رسمیت شناخته نمی‌شوند، با سایر کشورها می‌توان به گفت‌وگو نشست. ایران هیچ‌گاه شروع‌کننده جنگ نیست و تعامل از موضع عزت می‌تواند نقش و سهم بسزایی در کاهش تنش‌ها و البته حل مسائل در مذاکرات رودررو به‌جای تنش‌های لفظی و تریبونی داشته باشد. اگرچه وضعیت سوریه و عراق نسبت به گذشته، تفاوت بسیاری کرده و نیروهای حامی مقاومت، دست بالا را دارند اما همچنان به زمان نیاز است تا کشورهایی مانند عربستان، خود را با تحولات جدید وفق دهند. رسیدن به این مرحله تکاملی درباره منطقه و تلاش برای ایجاد تفاهم و رفع سوءتفاهم‌ها، هنوز نیازمند زمان است. در عربستان، چهره‌های منطق‌محور حاکم نیستند؛ کم‌تجربه‌هایی هستند که فکر می‌کنند با سلاح‌های خریداری شده و تجهیز تروریست‌های تکفیری می‌توانند در منطقه به مانور خود ادامه دهند. ازسوی‌دیگر فردی در جایگاه وزیر خارجه نشسته که اگرچه منویات آل‌سعود را تکرار می‌کند اما تنش‌آفرینی کلامی و ایراد اتهام به ایران، به نظر یک مأموریت برای او -شاید از طرف برخی کشورهای غربی یا اسرائیل- باشد. سناریوپردازی دروغ ترور وی در زمان سفارت در ایالات متحده، هنوز از خاطرمان نرفته است درحالی‌که اساسا ایران به دنبال چنین اقداماتی نیست و افراد کوچک در سیاست خارجی را نادیده می‌گیرد. نگارنده، وزیر خارجه قبلی عربستان، سعود الفصیل را ملاقات کرده بودم و هر چه بود، عقلانیتی در عملکرد خود داشت؛ بنابراین تا زمان درک درست سعودی‌ها و مصر از لزوم تعامل بر پایه احترام متقابل با ایران، ارتباط با سایر کشورهای عربی حتما می‌تواند در راستای منافع ایران و جهان اسلام باشد.

آمریکا برای اجرای رأی خلاف عرف بین‌المللی دست به دامن لوکزامبورگ شد

شیطنت آمریکایی

در دولت احمدی‌نژاد برای انتقال منابع بانک مرکزی به داخل کشور کوتاهی شد

شکوفه حبیب‌زاده: ماجرا ادامه دارد. هنوز هم آمریکا بر ادعای خلاف عرف بین‌المللی پا می‌فشارد و حالا که نتوانسته حتی براساس قوانین داخلی خود، بخشی از دارایی بانک مرکزی را بلوکه کند، دست به دامان دادگاهی در لوکزامبورگ شده تا دادخواست خلاف قانون خود را اجرائی کند. این ماجرا که در ادامه بلوکه‌شدن حدود ۲ میلیارد دلار دارایی بانک مرکزی در آمریکا رخ داده، پس از واکنش‌هایی که از سوی برخی مقامات در وزارت خارجه صورت گرفته، واکنش‌های ولی‌اله سیف، رئیس‌کل بانک مرکزی و علی طیب‌نیا، وزیر امور اقتصاد و دارایی را در پی داشت. این دو مقام مسئول در حاشیه جلسه هیئت دولت هر دو بر این نکته تأکید داشته‌اند که دارایی بانک مرکزی آن زمان که باید از آمریکا خارج نشد و این آغازگر دردسرهای بعدی برای ایران بود. اشاره این دو مقام مسئول به دولت احمدی‌نژاد است که نسبت به هشدارهای بانک لوکزامبورگی به ایران برای امنیت‌نداشتن این دارایی‌ها تعلل کرده بود.

دادگاه لوکزامبورگ ادعای آمریکا برای توقیف اموال ایران را نپذیرفت

به گفته سیف، بانک مرکزی هر زمان که توانسته اوراق و سرمایه‌هایی را که در خطر بوده، از دسترس خارج کرده در سال ۸۷ نیز که در شرف تحریم‌ها قرار داشتیم، شاید امکان این کار وجود داشت، اما به هر دلیلی این اتفاق صورت نگرفت. رئیس کل بانک مرکزی در جمع خبرنگاران درباره مصادره یک‌میلیاردو ۵۰۰ میلیون دلار از دارایی‌های کشورمان در لوکزامبورگ گفت: همان‌طور که مدیر کل حقوقی بانک مرکزی توضیح داد این اتفاق جدیدی نیست و از قبل در جریان بوده. یکی از دادگاه‌های آمریکایی ادعایی در رابطه با حوادث ۱۱سپتامبر علیه منابع مالی که از سال ۸۷ در لوکزامبورگ نزد یک شخص امین وجود داشته، مطرح کرده است. ولی‌اله سیف ادامه داد: دادگاه آمریکایی دستور به توقیف این اوراق داده است، اما دادگاه لوکزامبورگ آن را نپذیرفته. در اولین رأی این تقاضا رد شد؛ در نتیجه درباره این رأی تقاضای فرجام شده که در حال رسیدگی است. ضمن آنکه دفتر حقوقی ما به همراه وکلای بانک مرکزی روی این پرونده کار می‌کنند و به احتمال زیاد اتفاقی نخواهد افتاد و آن چیزی که در رسانه‌های آمریکایی بیان شده همان پرونده‌های قدیمی است. وی درباره اقدامات بانک مرکزی برای تکرارنشدن چنین اتفاقی گفت: کل دارایی ما در لوکزامبورگ ۳.۶ میلیارد دلار بود که بعضی از آنها منشأ آمریکایی و بعضی دیگر اروپایی داشتند که درباره آمریکایی‌ها اتفاقات قبلی رخ داد و دلارهای اروپایی، اکنون در وضعیت خطرناکی نیستند و پیش‌بینی ما این است که این ادعا نیز رد خواهد شد.سیف ادامه داد: باوجود تلاش‌های زیادی که انجام شده، نتوانستیم اوراق را از توقیف خارج کنیم، اما با اقدامات حقوقی که انجام دادیم امیدوار هستیم آزاد بشود. اوراق دلاری دیگری نداریم که بخواهیم برای آن تمهیداتی در نظر بگیریم.

در سال ۸۷، در انتقال منابع بانک مرکزی به داخل کشور کوتاهی شده است

وزیر اقتصاد هم در جمع خبرنگاران در حاشیه جلسه هیئت دولت گفت: در فاصله زمانی سال ۸۶ تا سال ۸۷ فرصت داشتیم این منابع را منتقل کنیم، اما اقدام به این کار نکردیم.به گزارش خبرگزاری‌ها، طیب‌نیا درباره ۱.۶ میلیارد دلار از سرمایه‌های ایران که بلوکه شده است، گفت: از سال‌های گذشته مرسوم بود بانک مرکزی بخشی از دارایی خود را به صورت دارایی‌های خارجی به صورت ارز و اوراق قرضه نگهداری کند، در فاصله سال ۲۰۰۲ تا ۲۰۰۷، بانک مرکزی نسبت به خرید اوراق قرضه دلاری که در اروپا منتشر شد، اقدام کرد. وی افزود: در آن زمان هم مشکل خاصی وجود نداشت. این اوراق خریداری می‌شد و به فروش می‌رسید و در سررسید آن سود پرداخت می‌شد. اما از سال ۲۰۰۶ مشکلاتی به وجود آمد و قوانینی در آمریکا علیه ایران تصویب شد. وزیر اقتصاد گفت: این اقدام باعث شد وجوهی که به صورت دلار در خارج از کشور داشتیم، در معرض خطر قرار بگیرد. از انتهای پاییز سال ۸۶ شرکت لوکزامبورگی کیلیرسلیم که اوراق قرضه دلاری ایران را نگهداری می‌کرد، به ایران هشدار می‌دهد دیگر نمی‌تواند امنیت را برای سرمایه‌های ما تأمین کند و بهتر است که این منابع را از این شرکت خارج کنید. طیب‌نیا با بیان اینکه در آن زمان چیزی حدود ۲۲۰ میلیون دلار از این اوراق قرضه را به فروش می‌رسانند و منابع آن را منتقل می‌کنند و از معرض خطر خارج می‌کنند، ادامه داد: تا اینکه خرداد سال ۸۷، یعنی تا شش ماه، فرصت وجود داشت این منابع منتقل شود، اما متأسفانه برای خارج‌سازی ۲۲۰ میلیون دلار اقدام می‌شود. وی افزود: بر اساس آن چیزی که در مستندات آمده از آنجایی که مناسب نبود، اقدام به فروش مابقی اوراق نشد. آن‌طور که به بنده گزارش داده شده، این استنباط هم وجود داشته که چون این منابع متعلق به بانک مرکزی بوده و متعلق به دولت نیست، امکان توقیف آن وجود ندارد. طیب‌نیا با بیان اینکه در فاصله آذر سال ۸۶ تا خرداد ۸۷ حدود شش ماه فرصت وجود داشت، اما متأسفانه اقدام نشد، گفت: برخی از آمریکایی‌ها در دادگاه‌های مختلف علیه ما شکایت کردند و قصد برداشت از این منابع را داشتند. ایران در دادگاه‌های مختلف حضور پیدا کرده و درباره ۱.۶ میلیارد دلار قبلی، به دیوان عالی دادگستری بین‌المللی شکایت شده و این مورد اخیر هم در حال پیگیری است. او البته باز هم برای جلوگیری از اتهام‌زنی به دولت تأکید می‌کند: نکته من این است که شروع موضوع را درآن زمان بدانید؛ یعنی فاصله زمانی سال ۸۶ تا سال ۸۷ که فرصت داشتیم این منابع را منتقل کنیم، اما اقدام به این کار نکردیم. وی ادامه داد: اقدامی که امروز در حال انجام است، با حقوق بین‌الملل در تعارض است و موضوع عجیب و غریبی است که شهروند آمریکایی در یک دادگاه اروپایی درخصوص اموالی که در حوزه اقتدار آمریکا قرار ندارد، شکایت کند. ما امیدوار هستیم دادگاه لوکزامبورگ به نفع ایران رأی دهد. اما جای تعجب دارد که آمریکا تمام حقوق بین‌الملل را نقض کرده است. اموال و دارایی‌های بانک مرکزی در همه جای دنیا مصونیت دارند. حالا یک مقام آگاه در گفت‌وگو با «شرق» جزئیات بیشتری از این دعوا ارائه می‌دهد که در قالب پرسش و پاسخ در پی می‌آید.

ماجرای این دعوا به چه زمانی برمی‌گردد؟

آمریکا از حدود ۲۰ سال پیش، رویه‌ای را در پیش گرفته است که بر مبنای آن اجازه داده در دادگاه‌های داخلی این کشور، علیه دولت‌های خارجی طرح دعوا شود. البته نه همه دولت‌های خارجی، بلکه دولت‌هایی که در فهرست دولت‌های حامی تروریسم قرار دارند، مشمول این رویه شدند و می‌دانیم از سال ۱۹۸۳میلادی ایران در فهرست دولت‌های حامی تروریسم وزارت خارجه آمریکا قرار دارد. در این فرایند، آمریکا ده‌ها میلیارد دلار رأی علیه ایران در دادگاه‌های داخلی خود صادر کرد. این آرا طبیعتا براساس قوانین داخلی این کشور است و ایران هم به عنوان متهم به حمایت از تروریسم در این پرونده‌ها شناخته شده و از آنجا که چنین اتهامی از سوی ایران مورد پذیرش نبوده و آن را به رسمیت نمی‌شناخته، در هیچ‌کدام از دادگاه‌ها حضور پیدا نکرده و از خود دفاع نکرده است. خوانده در این دعاوی معمولا دولت، وزارت دفاع، وزارت اطلاعات، سپاه و برخی از شخصیت‌های عالی‌رتبه هستند. موضوع دعوا هم کشته‌شدن اتباع آمریکا در عملیاتی است که به ادعای آمریکایی‌ها تروریستی بوده و در قالب دعوای مدنی برای جبران خسارت مطرح شده است. ادعا می‌کنند ایران، در انفجار برج‌های الخبر عربستان، انفجار ۱۹۸۲ بیروت، پرونده ۱۱سپتامبر و کشته‌شدن آمریکایی‌ها دخیل بوده و تقریبا در همه این پرونده‌ها، خوانده دولت ایران است و بر همین اساس، ده‌ها میلیارد دلار جریمه برای ایران در نظر گرفته شده است. ایران هم استدلال کرده اتهام تروریسم را قبول ندارد و در دادگاه‌ها شرکت نمی‌کند. در این مرحله، وقتی رأی علیه ایران صادر می‌شود، باید دارایی شناسایی شود تا بر مبنای آن، این جریمه‌ها پرداخت شود.

آن دارایی که معمولا شناسایی می‌شود چیست؟

ما در آمریکا معمولا اموالی نداریم. جز یکسری از اموالی که از قبل انقلاب در آنجا مانده و خواهان روی آنها تقاضای اجرای حکم کرده است؛ بنابراین آمریکایی‌ها ادعا می‌کنند باید دارایی دستگاه‌ها و نهادهایی را که شخصیت حقوقی مستقل از دولت دارند، اما به دولت ایران مرتبط هستند، توقیف و این آرا را از محل آنها اجرائی کرد. یکی از قسمت‌هایی که به‌شدت به‌دنبال آن می‌روند، بانک مرکزی است. از آنجاکه بانک مرکزی ناچار است دارایی‌های ارزی در دیگر کشورها داشته باشد، هدف قرار می‌گیرد.

مگر بانک‌های مرکزی مطابق عرف بین‌المللی مصون نیستند؟

همین‌طور است. بانک مرکزی در عرف بین‌المللی مصونیت دارد و نمی‌توان به دارایی‌های آن دست زد، اما آمریکایی‌ها از سال ۲۰۰۸ به دنبال آن بودند که کم‌کم دارایی‌های بانک مرکزی را از مصونیت خارج کنند. چنین اقدامی در نظام حقوقی داخلی خودشان هم کار ساده‌ای نبود و قوانین متعددی تصویب کردند تا این مصونیت را بتوانند نادیده بگیرند.

این اتفاق ادامه همان اتفاقی است که درباره پرونده دومیلیارددلاری ایران رخ داده بود؟

در پرونده‌ای که به پرونده دومیلیارددلاری (یک‌میلیاردو ۸۹۰میلیون دلار) معروف بود هم آنها ادعا کردند تسویه حقوقی که ایران نسبت به اوراق بهادار دارد، در آمریکا انجام می‌شود؛ بنابراین می‌توانند در آمریکا آن را توقیف کنند. هرچند این اوراق در آمریکا نوشته نشده بود و بانک نگه‌دارنده اوراق هم آمریکایی نبود، اما به سبب اینکه تسویه اوراق باید در آمریکا انجام می‌شد، چنین ادعایی کردند. اوراق دیگری هم وجود دارد که موضوع همین بحث است و از همان موقع خریداری شده، اما نه در آمریکا نگه‌داری می‌شد و نه در این کشور تسویه می‌شد. مبنایی برای اینکه بتوانند آن را در آمریکا توقیف کنند هم وجود نداشت؛ بنابراین آنها نتوانستند در آمریکا موفق به توقیف آن شوند. این اوراق در لوکزامبورگ بود؛ بنابراین از دادگاه لوکزامبورگ خواستند تا این رأی دادگاه آمریکا را شناسایی و اجرائی کند.

نظر این دادگاه چه بود؟

اتفاقی هنوز در پرونده نیفتاده و دادگاه رأی را هنوز صادر نکرده است.

اما رئیس کل بانک مرکزی اعلام کرده‌اند رأی اولیه دادگاه، رد دادخواست آمریکایی‌ها بود... .

اینکه آقای سیف گفتند احتمالا معطوف به دادگاه آمریکا بوده؛ چون آنها نتوانستند در کشور خود رأی را اجرائی کنند. دادگاه آمریکا اعلام کرده بود وقتی دارایی در آمریکا وجود ندارد، چگونه می‌توان این دارایی ناموجود را توقیف کرد؟

پیش‌بینی شما از رأی دادگاه لوکزامبورگ چیست؟

صدور رأی از سوی دادگاه لوکزامبورگ علیه ایران، خلاف حقوق بین‌الملل و همچنین حقوق لوکزامبورگ است. علی‌القاعده، چنین آرایی در کشورهای خارجی قابل شناسایی نیستند. سال‌ها پیش هم آمریکایی‌ها، چنین درخواستی را از دادگاه‌های دیگر کشورها داشتند، اما اولا، محاکم، حکم‌های غیابی را اجرائی نمی‌کنند؛ ثانیا استقلال بانک مرکزی در روابط بین‌المللی قابل نقض نیست (هرچند آمریکایی‌ها قوانین جدید برای نقض استقلال برخی بانک‌های مرکزی در نظر گرفته بودند)، ثالثا، فرایند دادرسی صحیحی برای این آرا طی نشده و اجرای چنین احکامی قابل قبول نیست. نقض حقوق بین‌الملل رخ داده، استقلال بانک مرکزی زیر سؤال رفته و دعوا علیه دولت خارجی در دادگاه داخلی صورت گرفته که درست نیست. چنین حکمی با قواعد حقوق داخلی همان کشورها هم تعارض دارد؛ بنابراین علی‌الاصول دیوان دادگستری بین‌المللی، باید به نفع ایران رأی دهد؛ چون اگر جز این اقدام کند و به نفع آمریکا رأی داده شود، هرج‌ومرج در روابط بین‌المللی ایجاد می‌شود؛ زیرا هر کشوری می‌تواند براساس قوانین داخلی خود، کشور دیگری را متهم به تروریسم کرده و آن را محاکمه کند. اگر دولت‌ها چنین اعمالی را علیه همدیگر انجام دهند، عملا راهی برای روابط دوستانه بین کشورها باقی نمی‌ماند.

دولت ایران در مقابل چنین اتفاقی شکایت خواهد کرد؟

ایران علیه آمریکا، دعوایی را سال گذشته میلادی (اوایل امسال) در دیوان بین‌المللی دادگستری مطرح کرده است. مبنای مورد استدلال ایران هم به این بازمی‌گردد که عهدنامه مودتی بین ایران و آمریکا در سال ۱۹۵۵میلادی امضا شده است. در این عهدنامه، دو کشور نسبت به هم تعهداتی دارند. معاهده به قوت خود باقی است و هم ایران در موارد متعدد اذعان کرده این معاهده به قوت خود باقی و معتبر است و هم آمریکا در پرونده‌های متعددی بعد از انقلاب لازم‌الاجرابودن این معاهده را پذیرفته است. براساس این معاهده طرفین در مقابل هم تعهد دارند. آمریکا متعهد است به مصونیت ایران از جمله به شخصیت حقوقی شرکت‌ها و نهادهای ایرانی احترام بگذارد، حال چگونه است که شخصیت حقوقی مستقل بانک مرکزی را نادیده می‌گیرد؟ حتی با فرض پذیرش حکم دادگاه این کشور (که مورد پذیرش ایران نیست) اگر رأی علیه دولت است که نمی‌توان علیه شخصیت حقوقی مستقل دیگری آن را مطرح کرد. در دیوان مطرح کردیم که آمریکایی‌ها تعهدات خود در معاهده ۱۹۵۵میلادی را نقض کردند؛ در این معاهده قید شده اگر طرفین درباره اجرای این عهدنامه اختلاف دارند می‌توانند درخواست رسیدگی به این اختلاف را در دیوان بین‌المللی دادگستری داشته باشند.

دقیقا خواسته ایران در لوایح تقدیمی به دیوان دادگستری بین‌المللی چیست؟

خواسته ایران در این لوایح آن است که اعلام شود این اقدام آمریکا، خلاف حقوق بین‌الملل است. دوم، آمریکا ملزم شود اقداماتی را که تاکنون انجام داده، رفع اثر کند. سوم، آمریکا ملزم شود در ادامه به چنین اقداماتی دست نزند. چهارم، قوانینی که در این رابطه و برای اجرای چنین اقداماتی علیه ایران در آمریکا به تصویب رسیده همه لغو شود. حال اگر دیوان بین‌المللی دادگستری به خواسته ایران رأی دهد، باید چنین خواسته‌هایی عملی شود؛ اما باید منتظر رأی دیوان باشیم.

ایران برای این اتفاق، شکایت مجزایی را علیه آمریکا طرح کرده است؟

ایران دوباره شکایت نمی‌کند. سری قبل که ایران شکایت کرد، آن شکایت فقط متمرکز بر دو میلیارد دلار توقیفی نبود و درباره ده‌ها میلیارد دلاری بود که مشمول چنین احکامی شده‌اند. آمریکا عهدنامه را با احکام گوناگونی نقض کرده؛ بنابراین در لایحه ایران، به روند اشاره شده است. از سال ۱۹۹۶میلادی، آمریکایی‌ها عهدنامه خود را نقض کرده‌اند؛ در نتیجه تمام این اعمال از ابتدا تاکنون، موضوع دادخواست ایران قرار دارد.

نتیجه دادخواست قبلی ایران هنوز مشخص نشده است؟

وقتی در دیوان بین‌المللی دادگستری، دادخواستی مطرح می‌شود، ادله تفصیلی دادخواست باید به دیوان ارائه شود که ایران به‌تازگی پس از مهلت شش‌ماهه برای تقدیم ادله، این ادله را تقدیم دیوان کرده است. حالا تا حوالی شهریور سال آتی، آمریکایی‌ها فرصت دارند پاسخ ادله تفصیلی ایران را بدهند. پس از آن ایران باید به ادله آنها پاسخ‌گو باشد و آنها هم به پاسخ ایران باید پاسخ دهند. دو بار باید تبادل لوایح صورت بگیرد و پس از این فرایند، دیوان رأی صادر می‌کند. در واقع پرونده‌های بین‌المللی سریع پیش نمی‌رود؛ ایران می‌تواند برای تسریع رسیدگی به این پرونده دادخواست بدهد.

یعنی چه کند؟

وقتی درخواست تسریع رسیدگی به لوایح مطرح می‌شود، دادگاه دو طرف را می‌خواهد و از آنها درباره جدول زمانی نظرخواهی می‌کند. در اینجا براساس توافق طرفین، زمانی در نظر گرفته می‌شود که باید به اندازه‌ای باشد که بتوان برای تدوین لایحه به‌درستی اقدام کرد.

تجار فرانسه منتظر انتخابات ریاست‌جمهوری ایران

۳۰۰ شرکت فرانسوی به ایران آمدند

شرق: میزی ساده چیده شده بود تا موریل پنیکاد، سفیر فرانسه در سرمایه‌گذاری‌های بین‌المللی و مدیرعامل شرکت بیزینس فرانس، گپ‌وگفتی خودمانی با خبرنگاران ایرانی داشته باشد؛ نشستی که در آن این مقام فرانسوی از تمایل فرانسه برای همکاری با ایران در امور اقتصادی و تجاری خبر داد. سفیر فرانسه در سرمایه‌گذاری‌های بین‌المللی گفت: این مجموعه تاکنون ۳۰۰ شرکت فرانسوی را در ورود به بازار ایران همراهی و بیش از دو هزار شرکت را به بازار ایران علاقه‌مند کرده است که این شرکت‌ها در حال برنامه‌ریزی برای فعالیت در ایران هستند. موریل پنیکاد افزود: این شرکت‌ها اغلب شرکت‌های کوچک و متوسط فرانسوی هستند. به گفته مدیرعامل بیزینس فرانس، فرانسه ازجمله معدود کشورهایی بود که برای ورود به بازار ایران، منتظر لغو تحریم‌های هسته‌ای نشد و از سپتامبر ۲۰۱۵ (شهریور ۱۳۹۴) دفتر بیزینس فرانس در تهران را با سه هدف تهیه ترازنامه ازسرگیری روابط دوجانبه، رفع موانع دسترسی به بازار ایران و کار مشترک برای عادی‌سازی روابط مالی دو کشور، گشود. به گفته او، اکنون فرانسه سومین کشور اروپایی در روابط تجاری با ایران و اولین کشور اروپایی در امر سرمایه‌گذاری در ایران محسوب می‌شود. سفیر فرانسه در سرمایه‌گذاری‌های بین‌المللی، مسائل بیمه‌ای و بانکی را از مهم‌ترین مسائل دسترسی به بازار ایران عنوان کرد. مدیرعامل شرکت بیزینس فرانس افزود: هم‌اکنون ۴۰ بانک اروپایی با ایران کار می‌کنند که از این تعداد دو بانک فرانسوی ازجمله بانک ورمسر، حضور دارند. سفیر فرانسه در سرمایه‌گذاری‌های بین‌المللی گفت: حجم سرمایه‌گذاری فرانسه در ایران و حجم تجارت دوجانبه دو کشور مرتب در حال افزایش است. در پایان سال ۲۰۱۵ میزان سرمایه‌گذاری فرانسه در ایران ۳۴۰ میلیون یورو بود که این رقم اکنون افزایش پیدا کرده است. پنیکاد بدون اشاره به میزان کنونی سرمایه‌گذاری فرانسه در ایران گفت: رقم دقیق آن در اختیار نیست؛ اما هدف ما افزایش حجم سرمایه‌گذاری‌ها به سطح یک‌میلیاردو ۴۰۰ میلیون یورو است که رکورد سال ۲۰۰۲ بود. او همچنین ارزش مبادلات دوجانبه با ایران را در سال ۲۰۱۶ به میزان دومیلیاردو صد میلیون یورو عنوان کرد و افزود: این رقم نسبت به سال پیش از آن ۲۳۵ درصد افزایش دارد. مدیرعامل شرکت بیزینس فرانس درباره اینکه آیا تجار و سرمایه‌گذاران فرانسوی از انتخابات آتی ایران نگران هستند یا خیر، گفت: سال ۲۰۱۷ سالی مجهول است؛ چراکه در بسیاری از کشورها شاهد انتخابات هستیم. تجارت به صلح و آرامش کمک می‌کند؛ چراکه نیازمند برقراری گفت‌وگو است و من می‌گویم تجار فرانسوی منتظرند، نمی‌گویم آنها نگران هستند. پنیکاد تأکید کرد: فرانسه برنامه جاه‌طلبانه‌ای برای افزایش تعداد ویزاهای صادره برای ایرانیان و پذیرش دانشجویان ایرانی دارد. در یک سال گذشته هم صدور ویزا برای ایرانی‌ها دو برابر شده است.

خبر

مهلت یک‌ماهه روحانی به ۴۲۶ شرکت دولتی

• رئیس‌جمهوری با ابلاغ بخش‌نامه‌ای به شرکت‌های دولتی به استثنای بانک‌ها و بیمه‌ها یک ماه مهلت داد حساب‌های خود را از بانک‌ها به بانک مرکزی منتقل کنند. به گزارش تسنیم، رئیس‌جمهوری با ارسال بخش‌نامه‌ای به تاریخ ۱۶ اسفند به همه شرکت‌های دولتی به جز بانک‌ها و بیمه‌های دولتی، دستور داد تا مدت یک ماه از تاریخ ابلاغ این بخش‌نامه همه حساب‌های بانکی خود را نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران افتتاح و حساب‌های خود نزد سایر بانک‌ها را مسدود کنند.

روحانی در این بخش‌نامه نوشته است: در اجرای اصل ۵۳ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و با عنایت به مفاد ماده ۹۴ قانون برنامه پنج‌ساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران و همچنین به استناد ماده ۳ و بند «ز» ماده یک قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲)، همه شرکت‌های دولتی موضوع مواد ۴ و ۵ قانون مدیریت خدمات کشوری و شرکت‌های دولتی موضوع بند ۳ ماده ۱۸ قانون اجرای سیاست‌های کلی اصل ۴۴ قانون اساسی به استثنای بانک‌ها و بیمه‌های دولتی، مکلف هستند تا مدت یک ماه از تاریخ ابلاغ این بخش‌نامه همه حساب‌های بانکی خود اعم از حساب‌های درآمدی و پرداخت را با مجوز خزانه‌داری کل کشور نزد بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران افتتاح و حساب‌های خود نزد سایر بانک‌ها را مسدود کنند. اقدام‌نکردن شرکت‌های مذکور در اجرای مفاد این بخش‌نامه در حکم تصرف در وجوه عمومی تلقی می‌شود.

ZTE به بهانه نقض تحریم ایران ۹۰۰ میلیون دلار جریمه شد

• شرکت چینی ZTE به بهانه فروش محصولات خود به ایران و کره‌شمالی، از سوی آمریکا حدود ۹۰۰ میلیون دلار جریمه شد.

به گزارش مهر به نقل از رویترز، «زدتی‌ای» شرکت تجهیزات مخابراتی چین توافق کرد در صورتی‌که مقامات آمریکایی نقض قوانین تحریم به دلیل همکاری با ایران و کره‌شمالی را علیه این شرکت پیگیری نکنند و همچنین زنجیره توزیع قطعات این شرکت را هم قطع نکنند، ۸۹۲ میلیون دلار جریمه پرداخت کند. براساس ادعای مقامات آمریکایی، شرکت نام‌برده قطعات آمریکایی را از ایالات متحده خریداری می‌کرده و بر روی تجهیزات خود قرار می‌داده و بعد به صورت غیرقانونی آنها را به ایران ارسال کرده است. همچنین شرکت «زدتی‌ای» علاوه بر ارسال محصولات خود به ایران، متهم به ارسال ۲۸۳ محموله مخابراتی به کره‌شمالی است. جف سشنز، دادستان عمومی آمریکا در بیانیه‌ای اعلام کرد، این شرکت چینی نه‌تنها با این کار خود به نقض کنترل صادرات فناوری حساس آمریکایی به کشورهای متخاصم ایالات متحده مانند ایران محکوم است؛ بلکه درباره اقدامات غیرقانونی خود هم دروغ گفته است. البته ۲۵ تا ۳۰ درصد قطعات محصولات شرکت «زدتی‌ای» از طریق آمریکا تأمین می‌شود که بسیاری از آنها نقش کلیدی دارند. خرید سالانه این شرکت چینی از شرکت‌های آمریکایی در حدود دومیلیاردو ۶۰۰ میلیون دلار است. بر پایه این گزارش، مدیرعامل «زدتی‌ای» در بیانیه‌ای اعلام کرد: به اشتباه خود اعتراف می‌کنیم و مسئولیت آن را می‌پذیریم و به ایجاد تغییر مثبت در این شرکت متعهد باقی می‌مانیم؛ ضمن اینکه اعلام می‌کنیم و می‌پذیریم در صورت نقض بیشتر قوانین تحریم آمریکا، صادرات قطعات آمریکایی به شرکت «زدتی‌ای» به مدت هفت سال قطع شود.

بازار

عنوان شاخص	مقدار	تغییر
کل	۷۶۲۸۵.۵	-۵۱۴.۸۷
شاخص قیمت	۲۶۶۴۶.۵	-۱۷۹.۷۹
شاخص کل (هم‌وزن)	۱۵۴۲۹.۱	-۹۶.۱۹
شاخص قیمت (هم‌وزن)	۱۲۱۸۸.۷	-۷۶.۰۰
آزاد شناور	۸۳۵۳۱.۳	-۶۲۶.۷۲
۵۰ شرکت بزرگ	۲۹۹۸.۸	-۲۳.۶۰

ارز	قیمت (تومان)	تغییر
دلار آمریکا	۳۷۲۴	-۲۲
یورو	۴۰۰۱	-۲۹
پوند	۴۶۸۸	-۱۲
درهم	۱۰۲۷	-۸

طلا و سکه	قیمت	تغییر
طرح قدیم	۱۱۸۰۵۰۰	-۱۹۵۰۰
طرح جدید	۱۱۸۷۳۰۰	-۱۲۷۰۰
نیم	۶۸۹۵۰۰	-۱۵۰۰
ربع	۳۸۱۰۰۰	-۳۰۰۰
گرمی	۲۴۶۰۰۰	+۱۰۰۰
گرم ۱۸ عیار	۱۱۲۷۳۲	-۷۱۵
اونس (دلار)	۱۲۰۸.۴۰	-۱۰.۲